

บทที่ 6

สรุปผลการศึกษา

1. สามารถคัดเลือก *Chaetoceros* ที่มีลักษณะเป็นเซลล์เดี่ยว ขนาดเล็ก ชีตีสัน และ *Skeletonema costatum* ที่มีความเหมาะสมในการอนุบาลกุ้งกุลาดำวัยอ่อนได้ทั้งหมด 8 โคลน โดยเป็น *Chaetoceros* 6 โคลน ได้แก่ *Chaetoceros* (AL), *Chaetoceros* (BP), *Chaetoceros* (BU), *Chaetoceros* (NI), *Chaetoceros* (LA) และ *Chaetoceros* (PP) และ *Skeletonema costatum* 2 โคลน ได้แก่ *S. costatum* (NI) และ *S. costatum* (BP)
2. อัตราการเติบโตใน *Chaetoceros* และ *Skeletonema* ทั้ง 8 โคลน ในสภาวะห้องปฏิบัติการ โดยพิจารณาจากค่าสัมประสิทธิ์การเติบโต (μ) มีค่าใกล้เคียงกันคืออยู่ในช่วง 1.06–1.31 ต่อวัน โดย *Chaetoceros* (BP) และ *S. costatum* (NI) มีอัตราการเติบโตดีที่สุด
3. ผลการวิเคราะห์ปริมาณองค์ประกอบทางชีวเคมีโดยรวม ได้แก่ โปรตีน ไขมัน คาร์โบไฮเดรต และเถ้า ในไดอะตอม 8 โคลน มีปริมาณใกล้เคียงกัน ปริมาณและองค์ประกอบของกรดอะมิโนชนิดจำเป็นในทุกโคลนมีลิซีนสูงกว่ากรดอะมิโนชนิดอื่น ส่วนฮิสติดีนมีปริมาณต่ำที่สุด โดย *S. costatum* (BP) มีปริมาณกรดอะมิโนชนิดจำเป็น 8 ชนิดสูงกว่าทุกโคลน ปริมาณและองค์ประกอบกรดไขมันในทุกโคลนมีสัดส่วนของกรดไขมันใกล้เคียงกันคือ SFAsรวม > MUFAsรวม > HUFAsรวม > PUFAsรวม (ยกเว้นโคลน *S. costatum* (BP) จะมี MUFAsรวม > SFAsรวม > HUFAsรวม > PUFAsรวม) ทั้งนี้สามารถแบ่งโคลนต่าง ๆ ตามกลุ่มกรดไขมันจำเป็น (EFAs) ได้เป็น 2 กลุ่ม คือ กลุ่มที่มีปริมาณ EFAs สูง ได้แก่ *Chaetoceros* (AL), *Chaetoceros* (BP), *Chaetoceros* (LA), *S. costatum* (NI) และ กลุ่มที่มีปริมาณ EFAs ต่ำ คือ *Chaetoceros* (BU), *Chaetoceros* (NI), *Chaetoceros* (PP), *S. costatum* (BP)
4. จากผลการวิเคราะห์ปริมาณ EFAs และอัตราการเติบโตของแต่ละโคลนดังกล่าว จึงทำการคัดเลือกโคลนเพื่อนำไปอนุบาลกุ้งกุลาดำวัยอ่อนระยะโปรโตซัวและไมซิส ได้ทั้งสิ้น 3 โคลนคือ *Chaetoceros* (BP), *Chaetoceros* (NI) และ *S. costatum* (BP) ผลการศึกษาอัตราการอดระยะเวลาของการพัฒนาการ และการสะสมกรดไขมัน EFAs ในเนื้อเยื่อกุ้ง พบว่าอัตราการอดของกุงกุลาดำวัยอ่อนเมื่อเข้าสู่ระยะโพสตา์รว่า I ทั้ง 3 ชุดการทดลอง มีลำดับจากสูงไปต่ำดังนี้ ชุดที่ 1 (เลี้ยงด้วย *Chaetoceros* (BP)) > ชุดที่ 2 (เลี้ยงด้วย *Chaetoceros* (NI)) > ชุดที่ 3 (เลี้ยงด้วย *S. costatum* (BP)) โดยชุดที่ 1 และชุดที่ 2 มีระยะเวลาในการพัฒนาเข้าสู่ระยะโพสตา์รว่า I เท่ากัน คือ 8 วัน 22 ชม. ส่วนชุดที่ 3 มีระยะเวลาในการพัฒนา 9 วัน 10 ชม. และจากการวิเคราะห์กรดไขมัน EFAs ในเนื้อเยื่อกุ้งพบว่า ชุดที่ 1 มีการสะสมกรดไขมัน EFAs สูงกว่าชุดอื่น ดังนั้นเมื่อพิจารณาจาก

ค่าปริมาณกรดไขมัน EFAs, อัตราการเติบโตของโคอะตอม และผลจากการเลี้ยงกึ่งกลาดำวันอ่อน จึงสรุปผลการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้ได้ว่า *Chaetoceros* (BP) เป็นโคลนที่เหมาะสมที่สุดในการใช้อุบลากึ่งกลาดำวัยอ่อน ส่วน *Chaetoceros* (NI) และ *S. costatum* (BP) มีความเหมาะสมรองลงมาตามลำดับ

ข้อเสนอแนะ

1. การจัดจำแนกในระดับชนิดของ *Chaetoceros* ชนิดที่เป็นเซลล์เดี่ยว นอกจากการใช้เทคนิค SEM หรือ TEM ควรมีการตรวจสอบด้วยการศึกษาทางด้านพันธุกรรม เช่น การหาลำดับนิวคลีโอไทด์ (DNA sequence) เพื่อความชัดเจนยิ่งขึ้น
2. ควรมีการศึกษาวงจรชีวิตของ *Chaetoceros* และ *Skeletonema* เพื่อที่สามารถนำไปปรับปรุงระบบการเพาะเลี้ยงแบบหมวมวล (วิธีการเก็บเกี่ยวต่อเนื่อง) เนื่องจากเซลล์จะมีขนาดเล็กกลิ้งเรื่อย ๆ ทำให้เมื่อนำไปขยายต่อไป เซลล์จะไม่เติบโต ลดปริมาณ และตายในที่สุด
3. ปรับสภาวะการเลี้ยงในห้องปฏิบัติการ โดยเฉพาะปริมาณสารอาหารและความเค็ม ซึ่งจะมีผลต่อปริมาณองค์ประกอบทางชีวเคมีโดยรวมและองค์ประกอบกรดไขมัน ใน *Chaetoceros* และ *Skeletonema* เพื่อนำไปประยุกต์ใช้ในการเพาะเลี้ยงแบบหมวมวล และเป็นการเพิ่มสารอาหารให้แก่กึ่งวัยอ่อน ซึ่งมีผลต่อการเจริญเติบโตและอัตราการรอด และส่งผลไปยังระยะอื่น ๆ อีกต่อไปด้วย
4. ควรเพิ่มสารละลายมาตรฐานกรดไขมัน (standard fatty acid) เพื่อที่สามารถใช้จำแนกชนิดองค์ประกอบกรดไขมันที่ไม่สามารถจำแนกชนิดได้ และควรหาเปอร์เซ็นต์คืนกลับ (% recovery) จากสารมาตรฐานที่เติมลงไปในตัวอย่างก่อนการสกัด เพื่อลดความผิดพลาดของการวิเคราะห์กรดไขมัน

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย